

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 18ης Δεκεμβρίου 2007*

Στην υπόθεση C-532/03,

με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2003,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους K. Wiedner και X. Lewis, επικουρούμενους από τον J. Flynn, QC, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενης από τον D. O'Hagan, επικουρούμενο από τους A. Collins και E. Regan, SC, καθώς και τον C. O'Toole, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζόμενης από

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από τις H. G. Sevenster και C. Wissels, καθώς και από τον P. van Ginneken,

παρεμβαίνον,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, Γ. Αρέστη (εισηγητή) και U. Lõhmus, προέδρους τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, M. Ilesič, J. Malenovský και J. Klučka, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl

γραμματέας: K. Sztranc-Slawiczek, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Απριλίου 2006,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, αναθέτοντας στο Dublin City Council (στο εξής: DCC), το οποίο διαδέχθηκε την Dublin Corporation Fire Brigade, να παρέχει υπηρεσίες επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο, χωρίς η Eastern Regional Health Authority (στο εξής: Αρχή), πρώην Eastern Health Board, να δημοσιεύσει προηγουμένως προκήρυξη διαγωνισμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, καθώς και από τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

- 2 Οι σχετικές με τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων διατάξεις περιλαμβάνονται στην οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 97/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ L 328, σ. 1, στο εξής: οδηγία 92/50). Το άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 92/50 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι οι δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών είναι συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας συναπτόμενες εγγράφως μεταξύ ενός παρέχοντος υπηρεσίες και μιας αναθέτουσας αρχής.

Η εθνική νομοθεσία

- 3 Το άρθρο 65, παράγραφος 1, του νόμου του 1953 περί δημόσιας υγείας (Health Act 1953), όπως ίσχυε το 1999, ο οποίος έχει εφαρμογή εν προκειμένω (στο εξής: Health Act), ορίζει:

«Με την επιφύλαξη γενικών οδηγιών του υπουργού, μια υπηρεσία υγείας μπορεί, υπό προϋποθέσεις και όρους που θεωρεί κατάλληλους, να παρέχει αρωγή με οποιονδήποτε από τους ακόλουθους τρόπους σε οργανισμό που παρέχει ή προτείνει να παρέχει υπηρεσία ανάλογη ή συμπληρωματική προς αυτή που θα ήταν δυνατόν να παρέχει η υπηρεσία υγείας:

a) μέσω εισφορών προς κάλυψη των δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο οργανισμός.»

- 4 Το άρθρο 57 του Health Act ορίζει:

«Οι υπηρεσίες υγείας μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες για τη διάθεση ασθενοφόρων ή άλλων μέσων διακομιδής ασθενών [...]»

- 5 Κατά το άρθρο 25 του νόμου του 1981, περί υπηρεσιών πυροπροστασίας (Fire Services Act 1981):

«Η αρμόδια για την πυροπροστασία αρχή μπορεί να προβαίνει σε οποιαδήποτε ενέργεια σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης ή να παρέχει γι' αυτή τη συνδρομή της, ανεξαρτήτως του αν υφίσταται ή όχι κίνδυνος πυρκαγιάς, και να λαμβάνει τα μέτρα για τη διάσωση ή την ασφάλεια προσώπων και την προστασία ιδιοκτησιών που θεωρεί αναγκαία για την εκτέλεση αυτού του καθήκοντος.»

- 6 Το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', του νόμου του 1981 ορίζει ότι το «council of a county» είναι αρμόδια για την πυροπροστασία αρχή κατά την έννοια του εν λόγω νόμου.

Το ιστορικό της διαφοράς και η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

- 7 Το DCC, που έχει υπό την ευθύνη του την πυροσβεστική υπηρεσία του Δουβλίνου, παρέχει υπηρεσίες επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο σε μέρος της περιοχής ευθύνης της Αρχής, ιδίως στην πόλη του Δουβλίνου. Μέχρι το 1960 παρείχε την υπηρεσία αυτή ως υπηρεσία υγείας και, κατόπιν, ως τοπική αρχή, μέσω της μόνιμης υπηρεσίας πυροπροστασίας που διατηρεί.
- 8 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 65 του Health Act και για τη χρηματοδότηση της παροχής υπηρεσιών επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο, το East Coast Area Health Board, που αποτελεί υπηρεσία υγείας χωριστή από την Αρχή και ασκεί τα καθήκοντα που της έχει αναθέσει η Αρχή, καταβάλλει ετησίως στο DCC ποσά των οποίων το ύψος καθορίζεται κατόπιν διαπραγματεύσεων μεταξύ του DCC και της εν λόγω υπηρεσίας υγείας. Το ποσό αυτό καλύπτει μέρος των δαπανών του DCC για την παροχή των επίμαχων υπηρεσιών.
- 9 Τον Ιούνιο του 1998, το Eastern Health Board και η Dublin Corporation Fire Brigade κατάρτισαν σχέδιο συμβάσεως σχετικά με την παροχή υπηρεσιών επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο. Στις αρχές του 2003, κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, το σχέδιο αυτό όριζε τον τρόπο κατανομής της χρηματοδότησεως μεταξύ των δύο αυτών φορέων και έθετε το περίγραμμα του τρόπου διαχειρίσεως των σχετικών δημοσίων δαπανών.

- 10 Σχετικά με το εν λόγω σχέδιο συμβάσεως υποβλήθηκε στην Επιτροπή καταγγελία, σύμφωνα με την οποία έπρεπε προηγουμένως να δημοσιευθεί προκήρυξη διαγωνισμού, όπως επιβάλλει η οδηγία 92/50. Με την αλληλογραφία μεταξύ Επιτροπής και ιρλανδικών αρχών επιδιώχθηκε να διαπιστωθεί αν υπήρχε σύμβαση για την οποία θα έπρεπε να δημοσιευθεί προκήρυξη διαγωνισμού.
- 11 Κρίνοντας ότι η παροχή, προς την Αρχή, υπηρεσιών επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο βάσει συμβάσεως συναφθείσας χωρίς προηγουμένως να έχει δημοσιευθεί προκήρυξη διαγωνισμού παραβιάζει τις διατάξεις των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία λόγω παραβάσεως του άρθρου 226 ΕΚ.
- 12 Η Επιτροπή, απέστειλε στην Ιρλανδία έγγραφο οχλήσεως, καλώντας την να υποβάλει τις παρατηρήσεις της και στις 17 Δεκεμβρίου 2002 απέστειλε στο εν λόγω κράτος μέλος αιτιολογημένη γνώμη με την οποία του ζήτησε να λάβει τα απαραίτητα για τη συμμόρφωσή του προς αυτή μέτρα εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παραλαβή της.
- 13 Θεωρώντας μη ικανοποιητική την απάντηση της Ιρλανδίας στην εν λόγω αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή.

Επί της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 14 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο μηχανισμός κατ' εφαρμογή του οποίου το DCC παρέχει υπηρεσίες επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο, δυνάμει συμβάσεως συναφθείσας με την Αρχή, χωρίς να έχει δημοσιευθεί προκήρυξη διαγωνισμού, παραβιάζει τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, καθώς και τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου.

- 15 Κατά την Επιτροπή, ελλείπει έγγραφης συμβάσεως, η παροχή τέτοιων υπηρεσιών δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 92/50. Ωστόσο, ο εν λόγω μηχανισμός πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των θεμελιωδών ελευθεριών και των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, στις οποίες καταλέγεται η αρχή της διαφάνειας.
- 16 Η Επιτροπή, επικαλούμενη την απόφαση της 9ης Ιουλίου 1987, 27/86 έως 29/86, CEI και Bellini (Συλλογή 1987, σ. 3347), προβάλλει ότι το κοινοτικό δίκαιο εφαρμόζεται πλήρως στις περιπτώσεις όπου δεν έχουν εφαρμογή οι οδηγίες περί δημοσίων συμβάσεων. Επιπλέον, κατά τις σκέψεις 61 και 62 της αποφάσεως της 7ης Δεκεμβρίου 2000, C-324/98, Telaustria και Telefonadress (Συλλογή 2000, σ. I-10745), η τήρηση των σχετικών με τις θεμελιώδεις ελευθερίες κανόνων της Συνθήκης ΕΚ, καθώς και η τήρηση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας επιβάλλουν, μεταξύ άλλων, υποχρέωση διαφάνειας, ούτως ώστε να καθίσταται δυνατό το άνοιγμα της αγοράς των υπηρεσιών στον ανταγωνισμό, καθώς και ο έλεγχος της αμερόληπτης διεξαγωγής των διαδικασιών αναθέσεως.
- 17 Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα προεκτεθέντα έχουν εφαρμογή και στην περίπτωση της παροχής υπηρεσιών επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο. Διατείνεται ότι το DCC παρέχει τέτοιες υπηρεσίες έναντι αμοιβής κατόπιν πρωτοβουλίας της Αρχής. Συγκεκριμένα, η Αρχή διατηρεί ενεργό ρόλο, διότι εξετάζει αν οι παρεχόμενες υπηρεσίες ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της και ελέγχει το ποσό που θα καταβάλει ως αντάλλαγμα. Η Επιτροπή επισημαίνει, ακόμη, ότι η χρηματοδότηση εκ μέρους της Αρχής φαίνεται ότι καλύπτει σχεδόν το σύνολο των δαπανών του DCC για την παροχή των υπηρεσιών αυτών.
- 18 Η Ιρλανδία αμφισβητεί την προσαπτόμενη παράβαση.

- 19 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το εν λόγω κράτος μέλος διευκρίνισε ότι η κρινόμενη διαφορά αφορά τις υπηρεσίες επείγουσας επεμβάσεως («mobile emergency medical service»), οι οποίες πρέπει να παρέχονται στο πλαίσιο δημόσιας υπηρεσίας. Κατά την Ιρλανδία, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι το DCC παρέχει υπηρεσίες επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο κατόπιν πρωτοβουλίας της Αρχής ούτε ότι η σύμβαση μεταξύ της Αρχής και του DCC αποτελεί «δημόσια σύμβαση».
- 20 Όσον αφορά τη χρηματοδότηση των υπηρεσιών αυτών, η Ιρλανδία προβάλλει ότι η Αρχή μετέχει σε αυτή στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με τις διατάξεις του Health Act, και ότι η χρηματοδοτική συνεισφορά της καλύπτει μέρος μόνον των δαπανών του DCC. Εν προκειμένω, δεν έχει καθοριστεί συγκεκριμένο τίμημα και η Αρχή επιδιώκει τον έλεγχο ή τον περιορισμό του ποσού που της επιτρέπει ο νόμος να καταβάλλει στο DCC ως συμμετοχή στο κόστος των υπηρεσιών αυτών.
- 21 Η Ιρλανδία υποστηρίζει ότι το άρθρο 25 του Fire Services Act 1981 εξουσιοδοτεί ειδικά το DCC να παρέχει υπηρεσίες επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο. Το DCC παρέχει την υπηρεσία αυτή ως τοπική αρχή, η οποία, κατά το εθνικό δίκαιο, είναι επίσης αρμόδια για την πυροπροστασία αρχή.
- 22 Κατά την Ιρλανδία, η υπαγωγή των υπηρεσιών επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο και των υπηρεσιών πυροπροστασίας στην ίδια δημόσια αρχή αποτελεί πλεονέκτημα για τη δημόσια υγεία και ασφάλεια, διότι όλα τα μέλη των κοινών τμημάτων μεταφοράς με ασθενοφόρο και πυροπροστασίας εκπαιδεύονται στην παροχή πρώτων βοηθειών.
- 23 Η Ιρλανδία επισημαίνει, ακόμη, ότι, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1988, 263/86, Humbel (Συλλογή 1988, σ. 5365), οι εν λόγω υπηρεσίες, οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα 1 Β της οδηγίας 92/50, δεν παρέχονται συνήθως έναντι αμοιβής και για τον λόγο αυτόν δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 43 ΕΚ και 49 ΕΚ.

- 24 Σχετικά με το αν υπάρχει δυσμενής διάκριση λόγω ιθαγένειας, η Ιρλανδία προβάλλει ότι η εθνική νομοθεσία της δεν απαγορεύει σε άλλους παρέχοντες υπηρεσίες επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο, από άλλα κράτη μέλη, να εγκαθίστανται ή να παρέχουν τις υπηρεσίες τους στην Ιρλανδία.
- 25 Συγκεκριμένα, κατά το εν λόγω κράτος μέλος, η Επιτροπή δεν εντόπισε στον Fire Services Act 1981 ή στον Health Act διάταξη που να εισάγει άμεση ή έμμεση δυσμενή διάκριση. Εν προκειμένω, η Ιρλανδία επικαλείται την απόφαση της 17ης Ιουνίου 1997, C-70/95, Sodemare κ.λπ. (Συλλογή 1991, σ. I-3395), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν αποτελεί παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως το να επιτρέπεται μόνο σε ιδιωτικούς, μη κερδοσκοπικούς, φορείς να μετέχουν στο σύστημα κοινωνικής πρόνοιας που έχει ως σκοπό τη διάθεση κατοικιών σε ηλικιωμένους.
- 26 Η Ιρλανδία προβάλλει, ακόμη, ότι τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ δεν έχουν εφαρμογή, διότι οι επίμαχες υπηρεσίες αποτελούν «υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος» και η χρηματοδότησή τους είναι η απολύτως αναγκαία για την κάλυψη του πραγματικού κόστους τους.
- 27 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στο οποίο επιτράπηκε να παρέμβει υπέρ της Ιρλανδίας με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2004, υποστηρίζει ότι η αρχή της διαφάνειας δεν έχει εφαρμογή σε περίπτωση μη σχετιζόμενη με την εσωτερική αγορά, εν προκειμένω με την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Επικουρικός, το εν λόγω κράτος μέλος προβάλλει ότι, ακόμη και αν το Δικαστήριο αποφανθεί ότι η αρχή της διαφάνειας πρέπει να τηρείται οσάκις δεν έχει εφαρμογή η οδηγία 92/50, απόκειται στα κράτη μέλη να αποσαφηνίσουν την έννοια του «προσήκοντος βαθμού δημοσιότητας».

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 28 Διαπιστώνεται, καταρχάς, ότι, όπως προκύπτει από τα αιτήματα που διατυπώθηκαν με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, η κρινόμενη προσφυγή λόγω παραβάσεως δεν αφορά την εφαρμογή της οδηγίας 92/50, αλλά το αν η παροχή υπηρεσιών επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο από το DCC, χωρίς να έχει δημοσιευθεί προηγουμένως προκήρυξη διαγωνισμού, παραβιάζει τους θεμελιώδεις κανόνες της Συνθήκης και, ειδικότερα, θίγει την ελεύθερη εγκατάσταση και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών που κατοχυρώνονται στα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ.
- 29 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, με την επιφύλαξη της υποχρέωσης που υπέχουν τα κράτη μέλη από το άρθρο 10 ΕΚ να διευκολύνουν την Επιτροπή στην εκτέλεση της αποστολής της, η οποία συνίσταται ιδίως, σύμφωνα με το άρθρο 211 ΕΚ, στη μέριμνα για την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης, καθώς και των διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτής από τα κοινοτικά όργανα (απόφαση της 26ης Απριλίου 2005, C-494/01, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, Συλλογή 2005, σ. I-3331, σκέψη 42), στο πλαίσιο της διαδικασίας λόγω παραβάσεως εναπόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει την ύπαρξη της φερομένης παραβάσεως. Αυτή πρέπει να προσκομίσει στο Δικαστήριο τα στοιχεία που απαιτούνται για την εκ μέρους του διαπίστωση της παραβάσεως, χωρίς η Επιτροπή να μπορεί να στηριχθεί σε οποιοδήποτε τεκμήριο (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 25ης Μαΐου 1982, 96/81, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, Συλλογή 1982, σ. 1791, σκέψη 6, της 26ης Ιουνίου 2003, C-404/00, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 2003, σ. I-6695, σκέψη 26, και της 6ης Απριλίου 2007, C-135/05, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2007, σ. I-3475, σκέψη 26).
- 30 Η Επιτροπή προβάλλει ότι η διατήρηση σε ισχύ της συμφωνίας μεταξύ DCC και Αρχής, χωρίς να έχει δημοσιευθεί προηγουμένως προκήρυξη διαγωνισμού, παραβιάζει τους κανόνες της Συνθήκης και, επομένως, τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, ιδίως την αρχή της διαφάνειας.
- 31 Προς στήριξη της θέσεώς της, η Επιτροπή διατείνεται ότι, ακόμη και ελλείψει έγγραφης συμβάσεως καθορίζουσας λεπτομερώς τον τρόπο παροχής των υπηρεσιών αυτών από το DCC, από τη συνημμένη στο έγγραφο της 19ης

Σεπτεμβρίου 2002 αλληλογραφία προκύπτει ότι το εύρος των υπηρεσιών αυτών και οι αρχές που διέπουν την αμοιβή του παρέχοντος εξετάστηκαν από τα μέρη και διατυπώθηκαν ρητώς στο σχέδιο συμφωνίας που συνήφθη τον Ιούνιο του 1998. Ειδικότερα, στο έγγραφο της 15ης Ιανουαρίου 1999 που επισυνάπτεται στο έγγραφο της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, ο οικονομικός υπεύθυνος του DCC διαπίστωσε ότι οι διαπραγματεύσεις για τη χρηματοδότηση της υπηρεσίας επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο κατέληξαν τον Ιούνιο του 1998 σε συμφωνία περί καθορισμού του κόστους των δαπανών που το DCC θα χρέωνε στην Αρχή.

- 32 Κατά την Επιτροπή, το DCC και η Αρχή φέρονται ως έχουσες συμφωνήσει να συνάψουν σύμβαση σχετικά με το επίπεδο των προς παροχή υπηρεσιών, κατάρτισαν δε προς τούτο κείμενο συμβάσεως. Συνεπώς, κατά την Επιτροπή, το DCC παρέχει υπηρεσίες επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο κατόπιν πρωτοβουλίας της Αρχής και έναντι αμοιβής.
- 33 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι από τη δικογραφία προκύπτει η εθνική νομοθεσία αναθέτει τόσο στην Αρχή όσο και στο DCC να παρέχουν υπηρεσίες επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο. Κατά το άρθρο 25 του Fire Services Act 1981, η αρμόδια για την πυροπροστασία αρχή μπορεί να προβαίνει σε οποιαδήποτε ενέργεια σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, ανεξαρτήτως του αν υφίσταται ή όχι κίνδυνος πυρκαγιάς, και να λαμβάνει προς τούτο τα μέτρα για τη διάσωση ή την ασφάλεια προσώπων και την προστασία ιδιοκτησιών που θεωρεί αναγκαία για την εκτέλεση του καθήκοντος αυτού. Σύμφωνα με το άρθρο 9 του ίδιου νόμου, οι τοπικές αρχές, όπως το DCC, είναι αρμόδιες για την πυροπροστασία.
- 34 Από το 1899 έως το 1960, το DCC παρείχε υπηρεσίες επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο ως υπηρεσία υγείας. Κατόπιν, ενεργώντας ως τοπική αρχή και δυνάμει του άρθρου 25 του Fire Services Act 1981, παρείχε τις υπηρεσίες αυτές μέσω της μόνιμης υπηρεσίας πυροπροστασίας που διατηρεί.

- 35 Κατά συνέπεια, δεν αποκλείεται το DCC να παρέχει τέτοιες υπηρεσίες στο κοινό, ασκώντας δική της αρμοδιότητα, την οποία αντλεί ευθέως από τον νόμο, και χρησιμοποιώντας ίδια κεφάλαια, παρά το γεγονός ότι, για τον σκοπό αυτόν, λαμβάνει από την Αρχή χρηματοδότηση καλύπτουσα μέρος των δαπανών που αντιστοιχούν στο κόστος των υπηρεσιών αυτών.
- 36 Συναφώς, όπως προκύπτει από την παρατιθέμενη στη σκέψη 29 της παρούσας αποφάσεως νομολογία, απόκειται, εν προκειμένω, στην Επιτροπή να προσκομίσει στο Δικαστήριο τα στοιχεία που απαιτούνται για την εκ μέρους του διαπίστωση της παραβάσεως, χωρίς η Επιτροπή να μπορεί να στηριχθεί σε οποιοδήποτε τεκμήριο.
- 37 Πάντως, ούτε από τα επιχειρήματα της Επιτροπής ούτε από τα προσκομισθέντα έγγραφα προκύπτει η σύναψη δημόσιας συμβάσεως, δεδομένου ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι το DCC παρέχει υπηρεσίες επείγουσας διακομιδής με ασθενοφόρο, ασκώντας δική του αρμοδιότητα αντλούμενη ευθέως από τον νόμο. Κατά τα λοιπά, η ύπαρξη, απλώς, ενός μηχανισμού, μεταξύ δύο δημοσίων φορέων, για τη χρηματοδότηση τέτοιων υπηρεσιών δεν σημαίνει ότι οι υπηρεσίες αυτές παρέχονται στο πλαίσιο δημόσιας συμβάσεως, η οποία πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των θεμελιωδών κανόνων της Συνθήκης.
- 38 Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Ιρλανδία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη, η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 39 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Ιρλανδία ζήτησε να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)